

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(93) 619 def.

Brussel, 1 december 1993

VERSLAG OVER DE TOEKENNING VAN DE HUISVESTINGSVERGOEDING

(Verordening van de Raad nr. 150/91 van 21.1.91)

VOORSTEL VOOR

VERORDENING (EURATOM, EGKS, EG) nr. /93 VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 150/91

voor zover het de huisvestingsvergoeding betreft

(door de Commissie ingediend)

INHOUDSOPGAVE

	Bladzijde
TOELICHTINGEN.....	3
1. Historiek.....	5
1.1. Verordening nr. 121/66.....	5
1.2. Uitbreiding van de huisvestingsvergoeding tot bepaalde in de Gemeenschap tewerkgestelde ambtenaren (verordening nr. 150/91 van de Raad).....	5
2. Toepassing van de verordening.....	6
2.1. Vaststelling van het recht.....	6
2.2. Wijze van berekening van de huisvestingsvergoeding.....	6
2.3. Gevolgen in de praktijk.....	7
3. Huidige toestand.....	8
3.1. De toegenomen rol van de bureaus.....	8
3.2. Het personeel van de Bureaus.....	9
3.3. Het rouleringssysteem.....	9
4. Conclusie.....	11
Bijlage 1 : verordeningen.....	12
Bijlage 2 : statistische gegevens.....	16
Voorstel van verordening.....	19
Bijlage 3 : financieel memorandum.....	21

TOELICHTINGEN

1. Ter uitvoering van artikel 14 bis van bijlage VII van het Statuut, stelde de Raad reeds in 1966 een verordening vast betreffende een huisvestingsvergoeding voor ambtenaren in bepaalde standplaatsen. Aanvankelijk werd deze vergoeding alleen toegekend voor een aantal plaatsen in Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland.
2. In januari 1991 stelde de Raad verordening nr. 150/91 vast, waarmee de verordening van 1966 werd gewijzigd en de huisvestingsvergoeding werd uitgebreid tot ambtenaren die in de Lid-Staten werkzaam zijn in het kader van een rouleringssysteem.
3. Dit verslag werd opgesteld overeenkomstig artikel 2 van genoemde verordening, waarin is bepaald dat de Commissie vóór 31 december 1993 bij de Raad verslag uitbrengt over de toepassing van deze verordening.
4. Krachtens hetzelfde artikel is de verordening van toepassing met ingang van 1 januari 1991 tot en met 31 december 1993; voorts is erin bepaald dat de Raad op voorstel van de Commissie kan besluiten de toepassingsduur ervan te verlengen.
5. Uit dit verslag blijkt enerzijds dat de bepalingen met de nodige stiptheid zijn toegepast en anderzijds dat de omstandigheden die ten grondslag lagen aan de wijziging van de verordening van 1966, nog niet zijn gewijzigd.
6. De Commissie stelt de Raad derhalve voor de toepassingsduur van de genoemde verordening opnieuw te verlengen met een periode van vijf jaar.

VERSLAG OVER DE TOEKENNING VAN DE HUISVESTINGSVERGOEDING

(Verordening van de Raad nr. 150/91 van 21.1.91)

HOOFDSTUK I : HISTORIEK

1.1. Verordening nr. 121/66

Op grond van artikel 14 bis van bijlage VII van het Statuut kan aan een ambtenaar die tewerkgesteld is in een plaats waar de huisvestingsomstandigheden bijzonder moeilijk worden geacht, een huisvestingsvergoeding worden toegekend.

In dat artikel is tevens bepaald dat de Raad de wijze van toepassing van deze verordening vaststelt, en met name het maximumbedrag van de vergoeding en de wijze van toekenning : de Raad is daartoe voor het eerst overgegaan met Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG van 28/7/1966.

De vergoeding waarop krachtens deze verordening aanspraak kon worden gemaakt mocht evenwel niet meer bedragen dan 5 % van de bezoldiging en kon slechts worden toegekend aan ambtenaren die werkzaam waren in een zeer beperkt aantal standplaatsen, verspreid over vier landen.

Een en ander bracht de Raad ertoe deze verordening te wijzigen; daartoe stelde hij Verordening nr. 150/91 vast.

1.2. Uitbreiding van de huisvestingsvergoeding tot bepaalde in de Gemeenschap tewerkgestelde ambtenaren (Verordening nr. 150/91 van de Raad)

Met deze verordening werd getracht de nadelen van de verordening van 1966, die in 1990 nog steeds van kracht was, op te heffen : de geografische werkingssfeer was te gering en de geldelijke voordelen waren ontoereikend aangezien de vergoeding beperkt bleef tot 5 % van de bezoldiging. Door deze beperkingen was de verordening van 1966 in de praktijk niet meer toepasbaar.

Dank zij Verordening nr. 150/91 konden de problemen worden opgevangen die zich in bepaalde Europese steden voordeden voor de ambtenaren die daar in het kader van een rouleringssysteem waren tewerkgesteld (en met name voor degenen onder hen die onderdaan van een andere Lid-Staat waren). Gezien de beperkte duur van hun werkzaamheid aldaar kwam het vaak voor dat zij een groter gedeelte van hun bezoldiging voor huisvesting moesten uitgeven dan de ambtenaren die zich voor langere tijd in een van de zetels hadden gevestigd.

Daar de mobiliteit die het rouleringssysteem met zich brengt, zijn deze ambtenaren namelijk vaker afhankelijk van het marktaanbod dan de ambtenaren die in een van de zetels zijn tewerkgesteld.

HOOFDSTUK II : TOEPASSING VAN DE VERORDENING

2.1. Vaststelling van het recht.

Alleen de ambtenaren die in het kader van een rouleringssysteem zijn tewerkgesteld bij een Bureau in de Gemeenschap hebben recht op de vergoeding. De vergoeding kan bovendien niet langer dan zes jaar worden toegekend.

Het verzoek van de ambtenaar wordt door het hoofd van het Bureau onderzocht, die nagaat of de voorgestelde woning in overeenstemming is met de gezinssituatie, de beroepsomstandigheden en de functie van de ambtenaar.

Vervolgens besluit het tot aanstelling bevoegde gezag tot toekenning van de vergoeding, op grond van bovengenoemd advies en van ieder ander criterium dat het dienstig acht.

2.2. Wijze van berekening van huisvestingsvergoeding

Een ambtenaar die een bepaald bedrag aan inkomsten ontvangt en van wie de huur een bepaalde drempelprijs overschrijdt, kan aanspraak maken op een huisvestingsvergoeding die gelijk is aan een percentage van het verschil tussen de werkelijke huur en de drempelhuur. De drempelhuur bedraagt een bepaald percentage van de inkomsten, dat verschilt naargelang van de beroepssituatie van de ambtenaar. Bovendien verschilt het gedeelte van de huur dat de instelling voor haar rekening neemt nog naargelang van de gezinssituatie.

Inkomsten = basissalaris, vermeerderd met de ontheemdingstoelage en de kostwinnerstoelage en verminderd met belastingen, sociale bijdragen en de tijdelijke bijdrage; op het aldus verkregen bedrag wordt de aanpassingscoëfficiënt van de standplaats toegepast en het resultaat daarvan wordt omgerekend in de munteenheid van het land van tewerkstelling, op basis van de voor de bezoldigingen gebruikte wisselkoers.

Drempelhuur = percentage van de inkomsten, naargelang van de rang :
18 % voor de rangen lager dan B1
20 % voor de rangen B1 tot en met B4
22 % voor de rangen hoger dan A4

Vergoeding = een percentage van het verschil tussen de werkelijke huur en de drempelhuur, naargelang van de gezinssituatie :
50 % voor ambtenaren zonder personen ten laste
55 % voor ambtenaren met één persoon ten laste
60 % voor ambtenaren met meer dan een persoon ten laste

2.3. Gevolgen in de praktijk (1991-1993)

In de praktijk heeft de toepassing van deze verordening over de periode 1991-1993 tot de volgende resultaten geleid :

Tabel A

Jaar	Aantal ambtenaren			Personeelsuitgaven		
	Totaal Bureaus	vergoeding	%	Totaal Bureaus	Vergoeding	%
	1	2	3	4	5	6
1991	161	22	13,7 %	10364	78	0,8 %
1992	165	22	13,3 %	11048	89	0,8 %
1993	164	25	15,2 %	11123	106	0,9 %

1. totaal aantal ambtenaren van de Commissie die bij de Bureaus van de Gemeenschap zijn tewerkgesteld.
2. aantal ambtenaren die een vergoeding krijgen
3. (2) / (1) in percent
4. jaarlijkse personeelsuitgaven van de Bureaus (inclusief de huisvestingsvergoeding) x 1000 ecu
5. Totaal bedrag per jaar van de vergoeding x 1000 ecu
6. (5) / (4) in percent

Uit deze tabel blijkt dat het aantal ambtenaren die een vergoeding ontvangen en de daaraan verbonden kosten voor de begroting, gering zijn ten opzichte van het totaal aantal bij de bureaus tewerkgestelde ambtenaren en de desbetreffende personeelsuitgaven.

In de tabellen 1, 2 en 3 in bijlage zijn de cijfers per standplaats weergegeven voor 1991, 1992 en 1993.

HOOFDSTUK III : HUIDIGE TOESTAND

3.1. De toegenomen rol van de Bureaus

Vroeger bestond de opdracht van de Bureaus van de Commissie in de Lid-Staten erin het grote publiek en een aantal gespecialiseerde milieus voor te lichten over de Europese Gemeenschap. Naarmate de Europese integratie zich verder ontwikkelde, werd de rol van de Bureaus in de loop der jaren uitgebreid. Daarom heeft de Commissie met haar besluit van 26 april 1989 de opdracht van de Bureaus herdacht.

Omdat de Bureaus met een voortdurend toenemende werklast en steeds meer uiteenlopende taken werden geconfronteerd, heeft de Commissie voor hen nieuwe opdrachten vastgelegd.

Deze nieuwe opdrachten zijn ingegeven door :

- de noodzaak dat de Commissie beter wordt ingelicht over de publieke opinie en de politieke tendensen;
- de toenemende verzoeken van de Commissie aan de Bureaus om als haar vertegenwoordiger op te treden en haar praktische steun te verlenen in de Lid-Staten;
- de toenemende vraag naar informatie van het publiek in het algemeen en van gespecialiseerde kringen, waardoor het nodig is gebleken de structuren en de middelen voor informatieverstrekking aan te passen;
- een uitbreiding van de samenwerking tussen de communautaire instellingen onderling en tussen de Commissie en de Lid-Staten op het gebied van voorlichting en communicatie.

Voor de tenuitvoerlegging van deze nieuwe richtsnoeren en voor de functies die daarmee gepaard gaan, is een nieuwe organisatiestructuur opgezet. In dat verband leek het dienstig een systematisch rouleringssysteem voor het leidinggevend personeel in te voeren en ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk verschillende nationaliteiten bij de Bureaus waren vertegenwoordigd.

De Commissie heeft zich ook genoodzaakt gezien ambtenaren van andere directoraten-generaal dan DG X(*) (met name van de vertaaldienst) voor beperkte perioden te detacheren, teneinde het de Bureaus gemakkelijker te maken de specifieke taken te vervullen die hun zijn toevertrouwd.

(*) Audiovisuele sector, voorlichting, communicatie en cultuur

3.2. Het personeel van de Bureaus

Uit de ervaring is al vaak gebleken dat het niet gemakkelijk is kandidaten te vinden die over de nodige kwalificaties beschikken om een functie bij de Bureaus in de Gemeenschap te vervullen. Het personeel van de Bureaus moet niet alleen de taal van het land beheersen, maar moet tevens - althans toch wat de ambtenaren van categorie A betreft - over een grondige kennis beschikken van de werking van de politieke instellingen van het land, van het sociaal en economisch bestel, van de mentaliteit van de inwoners en van de aangelegenheden die de bevolking raken.

Dank zij de huisvestingsvergoeding, waarmee een gedeelte wordt overgenomen van de zware last die huisvestingskosten in de meest gevoelige plaatsen vormt, is een post bij een Bureau van de Gemeenschap aantrekkelijker geworden. Het aantal kandidaten voor één post is toegenomen van zes in 1990 tot negen in 1993.

Ook het aantal niet-ingezetenen is toegenomen (van 10 % in 1990 tot 15 % in 1993) : dankzij de financiële compensatie die door de huisvestingsvergoeding wordt geboden, wordt voor een post bij een Bureau niet meer uitsluitend gesolliciteerd door kandidaten die de nationaliteit bezitten van het land waar het Bureau is gevestigd.

De toeneming van het aantal buitenlanders komt het imago van de Bureaus ten goede tegenover de groepen waarvoor haar acties zijn bestemd : politieke kringen, sociale en economische partners en de bevolking in het algemeen. Dit imago is een weergave van de betekenis en de reële aanwezigheid van de Gemeenschap; de Bureaus moeten dan ook een weerspiegeling zijn van het multi-nationale en multi-culturele milieu dat in de zetels aanwezig is.

3.3. Het rouleringssysteem

Het rouleringssysteem draagt bij tot de mobiliteit van de in de Bureaus tewerkgestelde ambtenaren, die noodzakelijk is opdat de Bureaus steeds op de medewerking zouden kunnen rekenen van bijzonder bekwame ambtenaren die gespecialiseerd zijn op de verschillende werkgebieden van de Commissie.

Dank zij dit rouleringssysteem wordt de Bureaus ook voortdurend nieuw leven ingeblazen, omdat routinehandelingen geen kans krijgen en steeds nieuwe benaderingen of methodes kunnen worden getoetst en aan de ontwikkeling der gebeurtenissen aangepast.

Daarom heeft de Commissie besloten de maximumperiode voor de detachering op zes jaar te brengen.

Wat dit betreft heeft de huisvestingsvergoeding de praktische uitvoering van het rouleringssysteem vergemakkelijkt, aangezien zij slechts gedurende een maximumperiode van zes jaar kan worden toegekend.

Sedert de invoering van de vergoeding kon trouwens een toeneming van de mobiliteit worden waargenomen : het aantal overplaatsingen is van 26 in de periode 1988-1990 gestegen tot 36 voor de periode 1991-1993.

Deze mobiliteit kan evenwel een zware last voor de betrokkenen met zich brengen, met name wat de uitgaven voor huisvesting betreft. Het kan gebeuren dat zij een veel groter gedeelte van hun inkomen aan huisvesting moeten besteden dan vroeger het geval was.

Met het oog daarop blijft de huisvestingsvergoeding noodzakelijk en vormt zij een onontbeerlijk administratief hulpmiddel voor de goede werking van de Bureaus.

HOOFDSTUK IV : CONCLUSIE

Uit het verslag kunnen de volgende conclusies worden getrokken :

- de omstandigheden die de Commissie er in 1991 toe hebben gebracht de vaststelling van verordening nr. 150/91 voor te stellen, hebben nog niet opgehouden te bestaan;
- deze verordening wordt door de Commissie op billijke en strikte wijze toegepast. De in absolute waarde geringe financiële gevolgen worden gerechtvaardigd door de resultaten;
- door de toekenning van de huisvestingsvergoeding is niet alleen het aantal kandidaten voor functies bij de Bureaus toegenomen, maar solliciteren ook méér onderdanen van andere Lid-Staten dan die waar de Bureaus zijn gevestigd;
- een plotselinge afschaffing van de vergoeding zou voor de betrokken personeelsleden tot ernstige moeilijkheden leiden en zou een negatieve invloed hebben op de goede werking van de Bureaus nu en in de toekomst;
- uit dit alles kan worden afgeleid dat de bij toepassing van verordening nr. 150/91 toegekende huisvestingsvergoeding goede diensten bewijst.

De Commissie stelt dan ook voor de toepassingsduur van deze verordening te verlengen voor een periode van vijf jaar.

In de nieuwe verordening waarbij deze verlenging wordt toegestaan, zal tevens worden opgenomen dat de Commissie vóór het einde van deze periode verslag bij de Raad uitbrengt en daarbij eventueel een nieuwe verlenging voorstelt.

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EGKS, EEG, EURATOM) Nr. 150/91 VAN DE RAAD
 van 21 januari 1991
 tot wijziging van Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG voor wat de huisvestingsvergoeding betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN.

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68⁽¹⁾ en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (Euratom, EGKS, EEG) nr. 3736/90⁽²⁾, inzonderheid op artikel 14 bis van bijlage VII daarvan,

Gelet op Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG van de Raad van 28 juli 1966 tot vaststelling van de lijst van de plaatsen waar een huisvestingsvergoeding kan worden toegekend alsmede van het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning⁽³⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de ambtenaren die volgens een rouleringssysteem in een andere plaats dan die van de zetels van de Instellingen werken, gezien de beperkte duur van hun werkzaamheid aldaar met bijzonder moeilijke huisvestingsomstandigheden kunnen worden geconfronteerd;

Overwegende dat deze situatie de mobiliteit van die ambtenaren en de goede werking van de in die plaatsen gevestigde diensten kan belemmeren; dat het bijgevolg dienstig is Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD

Artikel 1

In Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG wordt het volgende artikel ingevoegd:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 21 januari 1991.

„Artikel 6 bis

In afwijking van de artikelen 2 en 6 kan de ambtenaar die in het kader van een rouleringssysteem in de Gemeenschap buiten de zetels van de Instellingen is tewerkgesteld, een huisvestingsvergoeding ontvangen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 4 en 5.

Deze vergoeding mag niet worden gecumuleerd met de vergoeding van artikel 14, lid 1, tweede alinea, van bijlage VII van het Statuut. De periode van toekenning van de huisvestingsvergoeding is beperkt tot de duur van de tewerkstelling aldaar, met een maximum van zes jaar na de datum waarop de ambtenaar in functie is getreden.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1991 tot en met 31 december 1993.

Vóór 31 december 1993 brengt de Commissie verslag uit bij de Raad over de toepassing van deze verordening.

De Raad kan op voorstel van de Commissie besluiten de toepassingsduur van deze verordening te verlengen.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. STEICHEN

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 4. 3. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 360 van 22. 12. 1990, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. 150 van 12. 8. 1966, blz. 2749/66.

VERORDENING Nr. 6/66/EURATOM, 121/66/EEG VAN DE RADEN

van 28 juli 1966

tot vaststelling van de lijst van de plaatsen waar een huisvestingsvergoeding kan worden toegekend alsmede van het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
VOOR ATOOMENERGIE,

DE RAAD VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op Verordening nr. 31 (EEG), nr. 11 (EGA), tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (¹), inzonderheid op artikel 14 *bis* van bijlage VII van dit Statuut en de artikelen 22 en 67 van genoemde regeling,

Gezien het voorstel van de Commissie der Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en van de Commissie der Europese Economische Gemeenschap,

Overwegende dat het tot de bevoegdheden van de Raden behoort om volgens de procedure van artikel 65, lid 3, van het Statuut de lijst van de plaatsen vast te stellen waar een huisvestingsvergoeding kan worden toegekend, alsmede het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan de ambtenaar die tewerkgesteld is in een plaats waar de huisvestingsomstandigheden bijzonder moeilijk worden geacht kan, onder de hierna vermelde voorwaarden, een huisvestingsvergoeding worden toegekend.

Artikel 2

1. De plaatsen van tewerkstelling waarvoor de in artikel 1 genoemde vergoeding kan worden toegekend, zijn:

Duitsland:

Karlsruhe
Garching
Geesthacht

Frankrijk:

Parijs
Departementen: Hauts-de-Seine, Seine-St-Denis, Val-de-Marne, Essonne, Yvelines en Val-d'Oise
Cadarache
Grenoble

Verenigd Koninkrijk:

Londen

Zwitserland:

Genève

2. Behalve voor de in lid 1 genoemde plaatsen kan de huisvestingsvergoeding eveneens worden toegekend voor plaatsen waar ten hoogste drie ambtenaren zijn tewerkgesteld. In dat geval stellen de Commissies de Raden daarvan in kennis; de ingediende lijst wordt geacht te zijn aanvaard indien binnen een termijn van zes weken geen der delegaties de wens te kennen heeft gegeven dat de toekenning van de huisvestingsvergoeding voor de bedoelde plaatsen ter discussie wordt gesteld.

Artikel 3

Alvorens een huisvestingsvergoeding toe te kennen, onderzoekt het tot aanstelling bevoegde gezag, of de huisvesting beantwoordt aan de behoeften van de ambtenaar, gelet op de door deze beklede functie, zijn gezinsomstandigheden, alsmede het aantal van de te zijn laste komende personen dat daadwerkelijk bij hem in huis woont. Eventueel kan het de voor de berekening van de huisvestingsvergoeding in aanmerking genomen huur tot een door hem vastgesteld bedrag beperken.

Artikel 4

Behoudens het bepaalde in artikel 3 wordt de huisvestingsvergoeding toegekend aan de ambtenaar die maandelijks onder aftrek, in voorkomend geval, van lasten zoals verwarming, water, gas, elektriciteit en onderhoudskosten, een huur betaalt van meer dan:

18% voor ambtenaren van de rang B 2 en lagere rangen,
20% voor ambtenaren van de rangen B 1 t/m A 4,
22% voor ambtenaren van een hogere rang dan A 4,

van het totale bedrag van zijn inkomsten zoals hieronder vastgesteld.

Genoemd bedrag wordt gevormd door het basis-salaris, vermeerderd met de ontheemdings- en de gezinshoofdtoelage, doch onder aftrek van de verplichte inhoudingen, bedoeld in artikel 64 van het Statuut van de ambtenaren, alsmede van de Gemeenschapsbelasting. Op het aldus samengestelde bedrag wordt de op de plaats van tewerkstelling van betrokkene van kracht zijnde aanpassingscoëfficiënt toegepast.

Artikel 5

Het gedeelte van de huur dat de in de eerste alinea van artikel 4 genoemde actiedrempel overschrijdt, zal door de Instelling te haren laste worden genomen voor 50% voor ambtenaren die vrijgezel zijn en voor

(¹) PB nr. 45 van 14.6.1962, blz. 1385/62,
PB nr. 47 van 24.3.1965, blz. 701/65.

ambtenaren die gezinshoofd zijn en geen personen te hunnen laste hebben;

55 % voor ambtenaren die gezinshoofd zijn en één persoon te hunnen laste hebben;

60 % voor ambtenaren die gezinshoofd zijn en meer dan één persoon te hunnen laste hebben,

waarbij de uitdrukking «ten laste komend persoon» dient te worden begrepen in de zin van artikel 2 van bijlage VII van het Statuut van de ambtenaren.

Artikel 6

De huisvestingsvergoeding mag in geen geval meer bedragen dan 5 % van het totale bedrag der inkomsten als bedoeld in artikel 4, tweede alinea.

Artikel 6 bis (1)

In afwijking van de artikelen 2 en 6 kan de ambtenaar die in het kader van een rouleringssysteem in de Gemeenschap buiten de zetels van de Instellingen is tewerkgesteld, een huisvestingsvergoeding ontvangen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 4 en 5.

Deze vergoeding mag niet worden gecumuleerd met de vergoeding van artikel 14, lid 1, tweede alinea, van bijlage VII van het Statuut. De periode van toekenning van de huisvestingsvergoeding is beperkt tot de duur van de tewerkstelling aldaar, met een maximum van zes jaar na de datum waarop de ambtenaar in functie is getreden.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1966.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1966.

Voor de Raden
De Voorzitter
S.A. POSTHUMUS

(1) Artikel dat van toepassing is van 1 januari 1991 tot en met 31 december 1993 [zie artikel 2 van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 150/91 van de Raad van 21 januari 1991, PB nr. L 18 van 24.1.1991]

ARTIKEL 14 bis VAN BIJLAGE VII VAN HET STATUUT

Artikel 14 bis

Aan de ambtenaar die tewerkgesteld is in een plaats waar de huisvestingsomstandigheden bijzonder moeilijk worden geacht, kan een huisvestingsvergoeding worden toegekend. De lijst van de plaatsen waarvoor deze vergoeding kan worden toegekend, het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning, worden door de Raad vastgesteld volgens de procedure van artikel 65, lid 3, van het statuut.

TABEL 1

In de Bureaus in de Gemeenschap tewerkgestelde ambtenaren per 1/1/91

Plaats	Aantal ambtenaren			Maandelijkse personeelsuitgaven in ecu		
	Tot. Bureaus	Vergoeding	%	Tot. Bureaus	Vergoeding	%
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Athene	7	1	14,3 %	29084	118	0,4 %
Barcelona	2	2	100,0 %	12996	2282	17,6 %
Belfast	1			10647		
Berlijn	5			31664		
Bonn	14	2	14,3 %	63853	421	0,7 %
Kopenhagen	14	1	7,1 %	69164	40	0,1 %
Cardiff	1			8063		
Den Haag	7	3	42,9 %	27466	232	0,8 %
Dublin	8			41617		
Edinburgh	1			9651		
Lissabon	11	2	18,2 %	37335	806	2,2 %
Londen	13			79725		
Madrid	14	5	35,7 %	58034	862	1,5 %
Marseille	4			24422		
Milaan	3			13856		
Munchen	3	1	33,3 %	17035	73	0,4 %
Parijs	25	3	12,0 %	171328	1024	0,6 %
Rome	28	2	7,1 %	157744	638	0,4 %
Total	161	22	13,7 %	863684	6496	0,8 %

TABEL 2

In de Bureaus In de Gemeenschap tewerkgestelde ambtenaren per 1/1/92

Plaats	Aantal ambtenaren			Maandelijkse personeelsuitgaven in ecu		
	Tot. Bureaus	Vergoeding	%	Tot. Bureaus	Vergoeding	%
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Athene	7	1	14,3 %	31178	66	0,2 %
Barcelona	2	2	100,0 %	13280	2046	15,4 %
Belfast	1			6638		
Berlijn	5			31748		
Bonn	15	3	20,0 %	64331	602	0,9 %
Kopenhagen	14	1	7,1 %	68711	10	0,0 %
Cardiff	1			8350		
Den Haag	7	3	42,9 %	27416	173	0,6 %
Dublin	8			42965		
Edinburgh	1			9992		
Lissabon	12	1	8,3 %	46004	421	0,9 %
Londen	14	1	7,1 %	91428	466	0,5 %
Madrid	15	6	40,0 %	71641	2234	3,1 %
Marseille	3			19534		
Milaan	4			22703		
Munchen	3			16864		
Parijs	24	3	12,5 %	167273	971	0,6 %
Rome	29	1	3,4 %	180596	442	0,2 %
Total	165	22	13,3 %	920652	7431	0,8 %

TABEL 3

In de Bureaus In de Gemeenschap tewerkgestelde ambtenaren per 1/1/93

Plaats	Aantal ambtenaren			Maandelijkse personeelsuitgaven in ecu		
	Tot. Bureaus	Vergoeding	%	Tot. Bureaus	Vergoeding	%
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Athene	7	1	14,3 %	33046	102	0,3 %
Barcelona	3	2	66,7 %	18763	1940	10,3 %
Belfast	1			6010		
Berlijn	5			32862		
Bonn	15	2	13,3 %	63984	315	0,5 %
Kopenhagen	14	1	7,1 %	81095	400	0,5 %
Cardiff	1			8712		
Den Haag	5	1	20,0 %	29102	3	
Dublin	8			44062		
Edinburgh	1			9612		
Lissabon	12			48455		
Londen	14	2	14,3 %	94029	744	0,8 %
Madrid	16	7	43,8 %	70472	2641	3,7 %
Marseille	3			22058		
Milaan	4			21371		
Munchen	4	1	25,0 %	26056	324	1,2 %
Parijs	24	5	20,8 %	173106	1412	0,8 %
Rome	27	3	11,1 %	144126	924	0,6 %
Total	164	25	15,2 %	926921	8805	0,9 %

VOORSTEL VOOR

VERORDENING (EURATOM, EGKS, EEG) nr. /93 VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 150/91

voor zover het de huisvestingsvergoeding betreft

Voorstel voor een
VERORDENING (EURATOM, EGKS, EG) NR /93 VAN DE RAAD

van

tot wijziging van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 150/91
voor wat de huisvestingsvergoeding betreft

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, vastgesteld bij verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68⁽¹⁾ en laatstelijk gewijzigd bij verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 3947/92⁽²⁾, inzonderheid op artikel 14 bis van bijlage VII daarvan,

gelet op Verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG van de Raad van 28 juli 1966 tot vaststelling van de lijst van de plaatsen waar een huisvestingsvergoeding kan worden toegekend alsmede van het maximumbedrag van deze vergoeding en de wijze van toekenning ⁽³⁾,

gelet op Verordening (EEG, EGKS, Euratom) nr. 150/91 van de Raad van 21 Januari 1991⁽⁴⁾ tot wijziging van verordening nr. 6/66/Euratom, 121/66/EEG voor wat de huisvestingsvergoeding betreft, inzonderheid artikel 2, derde alinea,

gezien het voorstel van de Commissie,

overwegende dat de ambtenaren die volgens een rouleringssysteem in een andere plaats dan de zetels van de instellingen werken, gezien de beperkte duur van hun werkzaamheid aldaar met bijzonder moeilijke huisvestingsomstandigheden kunnen worden geconfronteerd;

overwegende dat deze situatie de mobiliteit van die ambtenaren en de goede werking van de in die plaatsen gevestigde diensten kan belemmeren, tenzij zulks wordt verholpen door een aangepaste huisvestingsvergoeding;

overwegende dat het derhalve dienstig is de toepassingsduur van het bepaalde in verordening nr. 150/91 te verlengen voor een periode van vijf jaar,

(1) PB nr. L 56 van 04.03.1968, bladzijde 1.

(2) PB nr. L 404 van 31.12.1992, bladzijde 1.

(3) PB nr. 150 van 12.08.1966, bladzijde 2749/66.

(4) PB nr. L 18 van 24.01.1991, bladzijde 1.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Artikel 6 bis van Verordening nr. 6/66 Euratom, nr. 121/66 EEG van de Raden van 28 juli 1966 blijft van kracht voor de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 december 1998.

Artikel 2

Vóór 31 december 1998 brengt de Commissie verslag uit bij de Raad over de toepassing van deze verordening.

De Raad kan op voorstel van de Commissie besluiten de toepassingsduur van deze verordening na 31 december 1998 te verlengen.

Deze verordening treedt in werking op de dag die volgt op haar bekendmaking in het publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

FINANCIEEL MEMORANDUM

Raming van de budgetaire gevolgen van de
verlenging van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 150/91
voor wat de huisvestingsvergoeding betreft, voor het jaar 1994

Huishoudelijke begroting

Post nr. A0 1142/14 (1) : 123.500 ecu (2)

- (1) Begrotingspost A0 1142/14 (135.000 ecu) omvat tevens de vervoervergoeding. Het hierboven genoemde bedrag geeft alleen de raming voor de huisvestingsvergoeding aan.
- (2) Van dit bedrag werd uitgegaan bij het opstellen van de ontwerpbegroting 1994.

DOCUMENTEN

NL

01

Catalogusnummer : CB-CO-93-660-NL-C

ISBN 92-77-61944-9
